

Bevarandeplan för Natura 2000-området Århultsbäcken SE0420272

Århultsbäcken, Foto: Marie Björkander

Grunduppgifter om Århultsbäcken

Län:	Skåne
Kommun:	Ängelholm
Läge:	Ca 15 km NO om Ängelholm
Markägare:	Region Skåne
Areal:	10,3 ha
Skyddsform:	Saknas
Bakgrund:	pSCI beslutat av Regeringen 2000-07 SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12. SAC fastställt av Regeringen 2011-03. Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länsstyrelsen Skåne 2021-12-02 respektive 2021-12-03.
Reviderad:	2021-05

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen. Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området. I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga

populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig. I bevarandeplanen anses fullgod bevarandestatus vara densamma som gynnsam.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. Denna bevarandeplan gäller för ett av de områden som berörs av den nationella planen för omprövning av vattenkraft enligt Regeringens beslut (se 11 kap 28§ Miljöbalken). Länsstyrelsen har på uppdrag av Regeringen genomfört en översyn av bevarandeplanen. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter. Vid tillståndsprövning är det viktigt att utnyttja den nya kunskapen som finns i reviderade bevarandeplaner även innan dessa planer har beslutats.

Mer information om Natura 2000

Länsstyrelsens hemsida: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller
telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets hemsida: www.naturvardsverket.se

Innehållsförteckning

BEVARANDEPLAN FÖR NATURA 2000-OMRÅDET	1
ÅRHULTSBÄCKEN SE0420272.....	1
ÖVERSIKTSKARTA.....	5
OMRÅDESBESKRIVNING.....	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000	8
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden	8
Bevarandemål.....	9
Målindikatorer.....	11
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus.....	15
Naturtyper	15
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?.....	21
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	22
Skydd och reglering	23
Prioriterade bevarandeåtgärder	23
Restaureringsåtgärder	24
Löpande skötsel	24
Uppföljning	25
REFERENSER.....	25
BILAGOR	26
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	28
Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.....	29
Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	30
Bilaga 5, Fördjupad beskrivning av bevarandemålens målindikatorer.....	31

Översiktskarta

Områdesbeskrivning

Natura 2000-området består av en brant skogsbevuxen ravin i vars botten vattendraget Århultsbäcken (MS_CD: WA64566153; VISS EU_CD: NW624945-132921) meandrar fram. Längre i nordost byter ån namn till Djurholmabäcken. Området ingår i Rönne å:s avrinningsområde och hyser stora naturvärden och är mycket skyddsvärt. Inom Natura 2000-området är bevarandet och förbättrandet av vattnets status en viktig faktor för områdets skydd.

Natura 2000-området ligger på Hallandsåsen strax söder om länsgränsen till Halland och ansluter i norr till ett annat Natura 2000-område; Djurholmamossen (SE0420271). En del kulturhistoriska värden som t.ex. stengärdsgårdar och en hålväg förekommer.

Ravinen har bildats genom isälvsavlagringar och består av kullar, terrasser och åsryggar. Århultsbäcken har sedan eroderat ned en kraftig bäckfåra, vars botten är blockig. Bäckens mynnar ut i Västersjön i söder. I den branta sluttningen ned mot bäcken finns flera bäckdråg och källkärr. Jordarten består av morän och jordmånen består av sura podsolsjordar. På ravinkanterna finns bokskog. Området är en mycket viktig lokal för klövvilt.

Inom Natura 2000-området finns inga konstruerade vandringshinder i Århultsbäcken. Däremot finns flertalet partiella vandringshinder i form av dämmen i den nedströms belägna Rössjöholmsån, vilka i nuläget påverkar konnektiviteten i systemet, och därmed förutsättningarna för arterna inom naturtypen. Natura 2000-arten lax (1106) och havsvandrande öring förekommer i Rönne å och i dess större biflöden nedströms de tre vattenkraftverken vid Klippan, däribland i Rössjöholmsån. Även Natura 2000-arten flodpärlmussla finns i Rössjöholmsån liksom flodnejonöga. Havsnejonöga har tidigare gått upp i Rönneåsystemet för att leka men hindras av vattenkraftverk att nå högre upp i vattensystemet. En bristfällig konnektivitet i Rössjöholmsån, medför dock att vandringsmöjligheterna uppströms till Rössjöholmsåns övre del samt till Västersjöns och Rössjöns tillrinnande bäckar försvåras eller förhindras. Rössjöholms kraftstation, Rössjöfors och Sågmöllan är de närmst belägna vattenkraftverken. Dessa behöver åtgärdas för att fisken ska kunna nå högre upp i systemet.

Bokskogen bildar stomme i flera trakter med värdefull lövskog i den nemoral zonen, dvs. den del som i Natura 2000 ingår i den kontinentala regionen. Bokskog av fryletyp är därför tillsammans med bokskog av örtrik typ, karaktärsbiotoper i Skåne och därmed också ansvarsbiotoper för Skåne. I Århultsbäcken finns bokskog av fryletyp (9110) som också kallas näringsfattig bokskog. Bokskog med lång kontinuitet, som här vid Århultsbäcken, har en välutvecklad och artrik epifytflora. Nere i dalgången ringlar bäcken fram omgiven av en mer frodig vegetation med t.ex. ormbunkar, lummer och mossor. I

vattendraget finns utter, öring, bäcknejonöga, lake och ål liksom olika arter av sländor och skalbaggar.

Landskapet runt Århultsbäcken består huvudsakligen av skogsmark, både barrskog och lövskog, samt av våtmarker och myrar. Historiskt sett har förlusten av naturlig bokskog i Skåne varit mycket stor på grund av det moderna skogsbruket som har omvandlat gamla bokskogar till brukad lövskog eller granskog. Boken har varit, och är fortfarande, en viktig ekonomisk resurs för lövträdsindustrierna. Skogen inom Natura 2000-området är spontant uppkommen på gammal utmark och det finns både grova och flerstammiga träd som visar på dess ursprung som utmark.

På den gamla ekonomiska kartan från 1928 framgår det att området var bevuxen med lövskog. Man ser ej på denna karta om ån sammanstrålar i två flöden som den gör idag. På flygfotot från 1940-talet ser man att skogen var mer öppen än 1928 och att en del gläntor förekom. Det idag granplanterade området som finns mellan de två vattendragsfårorna som flödar samman, varav den ena kommer norrifrån och den andra från nordost för att därefter rinna söderut, var då öppet och ej planterat.

Natura 2000-området används som strövområde och här finns både vandringsleder och rastplatser för allmänheten. Nästintill hela området omfattas av Skogsstyrelsens nyckelbiotop N4889-1998.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök.

Tabell 1. Århultsbäckens naturtyper med arealer och Natura 2000-arter. Natura 2000-koder inom parentes. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus (gynnsam bevarandestatus) där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
◇ Bokskog av fryle-typ (9110)	-	7,2	7,2
◇*Alluviala lövskogar med <i>Alnus glutinosa</i> eller <i>Fraxinus excelsior</i> (91E0, 9750)	-	1,3	1,3
◇ Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor (3260)	-	0,29	0,29
Total areal naturtyper:		8,8	8,8
Total områdesareal:		10,3	
Arter			
◇ Utter, <i>Lutra lutra</i> , 1355		Icke fullgod	
*prioriterad naturtyp enligt Natura 2000			
◇ Regeringen har ännu inte fastställt de senaste naturtypsarealerna och arten			

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatsdirektiv.

För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de fåglar, naturtyper, Natura 2000-arter och typiska arter som utgjort grund för utpekandet av området. Genom att ha gynnsamt tillstånd bidrar Natura 2000-området till att skapa eller upprätthålla en gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

De prioriterade bevarandevärdena i Århultsbäcken är den värdefulla ädellövskogen med gamla grova träd, senvuxna träd samt död ved och detta finns i naturtypen Bokskog av fryle-typ (9110). Även vattendraget med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor (3260) är prioriterad. Utter ska finnas i vattendraget.

Motivering:

Inom Natura 2000-området rinner bäcken nere på botten av en djup ravin där slänterna består av bokskog. Området har en högt utvecklad kryptogamflora. Området har haft fri

utveckling länge och saknar ingrepp från modernt skogsbruk. Det finns några gamla flerstammiga purror av bok från tiden när träden betades som unga. Det finns också död ved i olika former och nedbrytningsstadier. På ravinens botten, kring Århultsbäcken, finns en rik flora. I vattendraget finns utter, öring, lake och ål liksom olika arter av sländor och skalbaggar.

Bevarandemål

Arealer

Arealen av Näringsfattig bokskog (9110) ska vara minst 7,2 hektar. Arealen av Svämlövskog (91E0) ska vara minst 1,3 hektar och arealen av mindre vattendrag (3260) ska vara minst 0,29 hektar.

Strukturer och funktioner limnisk miljö

Ekologisk status och kemisk status

Vattenförekomsten Nedre Århultsbäcken (MS_CD: WA64566153; VISS EU_CD: NW624945-132921 ska motsvara minst god ekologisk status och god kemisk status. Miljö kvalitetsnormen (MKN) är baserade på enligt förslaget i VISS för cykel 3 (2017-2021) och då ska vattendraget ha god ekologisk status. Den ekologiska statusen har bedömts vara god i cykel 3. Sjön som är ett övrigt vatten har dock inte bedömts separat m.a.p. både ekologisk och kemisk status. Undantag görs för bromerade difenyletrar och kvicksilver. Redan idag uppfylls kravet för ekologisk status men inte för kemisk status. Statusen får inte försämrats.

Hydromorfologisk kvalitetsfaktor – Hydrologisk regim i vattendraget

I vattendraget ska det finnas en naturliknande hydrologisk regim. Anslutande svämplan ska översvämmas med en för vattendraget naturlig frekvens.

Det ska finnas en naturliknande vattenståndsvariation som skapar en variation av strandmiljöer med hög biologisk mångfald. Strandzonen ska präglas av en återkommande störning i strandzonen med periodvis blottlagda stränder och en ånnuell kortskottsvegetation.

Hydromorfologisk kvalitetsfaktor – Konnektivitet i vattendraget och i sidled:

Det ska finnas god kontakt för djur, växter, sediment och organiskt material till anslutande svämplan och i upp- och nedströmsriktning i vattendraget. Inga konstgjorda vandringshinder ska finnas, varken innanför eller utanför området.

Hydromorfologisk kvalitetsfaktor – Morfologiskt tillstånd i vattendraget:

Vattendraget ska vara naturligt eller naturliknande med avseende på rätning och rensning samt innehålla naturliga strukturer. I vattendraget ska det finnas meandrande sträckor, kvillar, forsar och fall, erosionspartier, branter och sedimentation. Det ska finnas en funktionell buffertzonen i anslutning till vattendraget. Både erosion och sedimentationen ska vara naturlig, med försumbar antropogen påverkan, och får inte inverka negativt på

karaktäristiska och typiska arter i naturtypen. Det ska finnas sträckor som präglas av erosion och sedimentation som skapar blottlagd jord/strandzon och strandbrinkar. Sedimentationen ska vara naturlig, med försumbar mänsklig påverkan, och inte inverka negativt på karaktäristiska och typiska arter i naturtypen. Det ska finnas förutsättningar för fiskars lek- och uppväxt för såväl arter knutna till strömvatten- som till lugnvattenmiljöer.

Biologiska kvalitetsfaktorer – Fisk och bottenfauna:

För vattensystemet främmande arter och främmande fiskstammar ska ej introduceras då de riskerar att påverka värden inom Natura 2000-området. Förekommande främmande arter ska ej inverka negativt på artsammansättningen eller variation av arter genom ändrade konkurrensförhållanden, genetik och/eller smittspridning.

Fysikalisk-kemiska kvalitetsfaktorer och kemisk status (vattenkvalitet):

Vattenkvaliteten ska vara god. Syrgashalten ska vara god. Försurning ska inte förekomma.

Strukturer och funktioner terrestra miljön

Småskaliga naturliga processer i skogen, som t.ex. trädens föryngring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning ska påverka dynamik och struktur. Vattenståndet ska variera naturligt och översvämningar som sker regelbundet och/eller säsongvis ska påverka dynamik och struktur. Ädellövträd ska prägla skogen i hela området. Krontäckningen ska variera mellan tätare och glesare beskogad mark. Det ska finnas gamla träd och föryngring av nya träd som efterträdare av följande trädarter: al (enstaka); bok (tämligen allmän). Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas följande strukturer/substrat: gamla träd (tämligen allmän); liggande död ved och stubbar (allmän-riklig); stående döda eller döende träd (tämligen allmän), död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddelar, träd med socklar, träd med hackspettsbohål, gamla träd med grov bark, skador, håligheter, mulm eller döda delar, gamla hävdpräglade träd. Fuktig till blöt mark, t.ex. vid stränder/våtmarker/surdrag/källor/utströmningsområden, ska utgöra ett påtagligt inslag i delar av området. Främmande trädarter ska inte finnas i området.

Processer och strukturer som trädens åldrande eller andelen död ved ska förekomma i sådan omfattning att typiska och karaktäristiska arter som är beroende av dessa kan fortleva långsiktigt i området. Inom den näringsfattiga bokskogen (9110) ska det finnas minst 2 typiska eller karaktäristiska arter i genomsnitt per provyta. Inom naturtypen finns följande typiska arter: bokkantlav, bokvårtlav, stor knopplav, guldlocksmissa, havstulpanlav, klippfrullania, bokfjädermossa och platt fjädermossa. De karaktäristiska arterna bok, blåbär, krustätel och harsyra finns också.

Typiska arter

Typiska arter ska förekomma i livskraftiga populationer inom Natura 2000-området.

Utter (1355)

- Populationerna av utter i området ska bibehållas och utöka sin nuvarande population i området.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Målandikatorer**Arealer**

Arealer finns beskrivna under bevarandemålen ovan.

Ekologiska strukturer och funktioner*Näringsfattig bokskog (9110)*

- Krontäckningen ska vara 50 - 100 %. Bok utgör nyckelart i bokskogshabitaten (9110).
- Skogen får i huvudsak utvecklas utan större ingrepp. Naturvårdsåtgärder såsom borttagande av granföryngring och försiktigt friställande av äldre värdefulla träd m.m. kan dock ske.
- Det ska finnas kontinuitet av bok och andra lövträd i en varierande ålder, inklusive gamla träd. Föryngring av bok ska förekomma. Olikåldrighet i bestånden eftersträvas.
- Död ved i olika dimensioner och i olika nedbrytningsstadier sparas och forslas inte bort från området. Idag finns död ved i form av hålträd med mulm samt som ädellövsträd med grova döda delar.
- Grov död ved (grövre än 50 cm i diameter) skall finnas kontinuerligt i form av lågor, torrakor, döda, stående träd, träd med döda grenar och högstubbar och volymen död ved ska i genomsnitt uppgå till minst 30 m³/hektar för att området ska kunna upprätthålla långsiktigt livskraftiga populationer av flera rödlistade arter.
- Antalet ädellövsträd med en minimiålder på 150 år uppgår till mer än 4 st/ha. De gamla träden kan omfatta både grova träd och tunna senvuxna träd. En del träd är vidgreniga och spärrgreniga. Trädkontinuiteten säkerställs genom att eftersträva en varierad åldersstruktur.
- I bokskogen ska nyckelarterna i trädsikten finnas i minst två skikt. I alla skikt skall nyckelarterna utgöra minst 50 % av skiktet. Bok utgör nyckelart i bokskogshabitaten (9110).
- Ostörd hydrologi ska finnas inom naturtypen.
- Ingen tillförsel av näringsämnen (t ex gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande

- Ingen användning av bekämpningsmedel får ske.
- Det ska finnas naturliga störningar i skogen.
- Skogarnas betydelse för naturupplevelser och friluftsliv ska tas till vara.
- Gran ska inte förekomma i större mängd inom naturtypen.
- Inga främmande invasiva arter ska förekomma.

Alluviala lövskogar eller Svämlövskog (91E0=9750)

- Död ved i olika dimensioner och i olika nedbrytningsstadier sparas och forslas inte bort från området. Död ved skall förutom i skogshabitaten också finnas kontinuerligt i bäckmiljön.
- I svämlövskogen ska det finnas träd i olika åldersskikt och generationer.
- Flödesregleringen ska minst uppfylla hög eller god status enligt hydromorfologiska bedömningsgrunder med avseende på hydrologi.
- Partier med klibbal och ask ska få utvecklas fritt.
- I svämlövskogen (91E0 eller 9750) ska hydrologin vara ostörd. För vattenförekomsten ska kvalitetsfaktorn hydrologisk regim i vattendrag motsvara minst god ekologisk status med avseende på de underliggande parametrarna specifik flödesenergi, volymsavvikelse, flödets förändringstakt samt vattenståndets förändringstakt enligt gällande föreskrifter om klassificering och miljö kvalitetsnormer avseende ytvatten (HVMFS 2019:25).
- Träd med socklar ska bevaras.
- Ingen användning av bekämpningsmedel får ske.
- För alluviala skogarna (91E0) gäller att de ska översvämmas regelbundet och att vattendraget ska ha god status vad gäller vattenståndsvariationer enligt vattendirektivets bedömningsgrunder. Hydrologin ska vara ostörd.
- I partier med svämlövskogar (91E0) ska den interna dynamiken i huvudsak få utvecklas fritt.
- Inga främmande invasiva arter ska förekomma.

Mindre vattendrag (3260)

Ekologisk status och kemisk status

- Vattenförekomsten Nedre Århultsbäcken (MS_CD: WA64566153; VISS EU_CD: NW624945-132921 ska motsvara minst god ekologisk status och god kemisk status. Miljö kvalitetsnormen (MKN) är baserade på enligt förslaget i VISS för cykel 3 (2017-2021) och då ska vattendraget ha god ekologisk status. Den ekologiska statusen har bedömts vara god i cykel 3. Vattenförekomsten som är ett övrigt vatten har dock inte bedömts separat m.a.p. både ekologisk och kemisk status. Undantag görs för bromerade difenyletrar och kvicksilver. Redan idag uppfylls kravet för ekologisk status men inte för kemisk status. Statusen får inte försämrats.

Hydromorfologisk kvalitetsfaktor – Hydrologisk regim i vattendraget

- För vattenförekomsten ska kvalitetsfaktorn hydrologisk regim i vattendrag motsvara minst god status med avseende på de underliggande parametrarna specifik flödesenergi, volymsavvikelse, flödets förändringstakt samt vattenståndets förändringstakt i enlighet med vattenförvaltningens bedömningsgrunder.
- De hydrologiska förhållandena i vattendraget och den långsiktiga förekomsten av habitat inom Natura 2000-området får inte försämrats över tid genom mänsklig påverkan på grundvattennivån, till exempel genom markavvattning eller genom vattenuttag i eller i anslutning till vattendraget.
- Flödet i vattendraget ska ha ett basflöde på mellan 0,2 – 0,4 m³/s, Flödena får inte understiga 0,1 m³/s. Dessa flöden påverkar inte uppströms liggande områden.

Hydromorfologisk kvalitetsfaktor – Konnektivitet i vattendraget och i sidled:

För vattenförekomsten ska kvalitetsfaktorn konnektivitet i vattendraget motsvara minst god status med avseende på de underliggande parametrarna upp- och nedströms konnektivitet samt sidleds konnektivitet i enlighet med vattenförvaltningens bedömningsgrunder

- Inga konstgjorda vandringshinder ska finnas, varken innanför eller utanför området.
- Det ska finnas effektiva passager för djur, växter, sediment och organiskt material till anslutande vattensystem och svämplan.

Hydromorfologisk kvalitetsfaktor – Morfologiskt tillstånd i vattendraget:

- Inom Natura 2000-området ska vattendragets lopp (planform) och vattenfårans form inom Natura 2000-området ska i största möjliga utsträckning vara naturligt eller så naturliknande som möjligt med avseende på rätning, rensning, fördjupning och breddning samt innehålla naturliga strukturer som t.ex. död ved, block och sten, detta utifrån avvägningar gentemot tillståndsgivna verksamheter och andra värden såsom kulturmiljövärden inom Natura 2000-området. Fåran ska tillåtas ta nya vägar samt svämma. Rensning och rättning bör endast ha förekommit i en mindre del och på ett försiktigt sätt.
- Mängden träd i kantzonen får inte minska över tid inom Natura 2000-området. Kantzonen behöver bevaras intakta liksom svämplanen/åplan.
- Mängden död ved i vattendraget får inte minska över tid inom Natura 2000-området. Död ved kan dock, efter samråd med länsstyrelsen, justeras om det finns risk för skada på ekonomiska eller rekreationella värden, till exempel om brötbildning orsakar översvämning av jordbruksmark.
- Strandzonen ska präglas av en återkommande störning i strandzonen med periodvis blottlagda stränder och en årlig kortskottsvegetation (t ex vågerosion, bete etc).
- Det ska finnas sand- eller grusbotten av glacifluvialt ursprung.

- De hydrologiska förhållandena i vattendraget och den långsiktiga förekomsten av habitat inom Natura 2000-området får inte försämrans över tid genom mänsklig påverkan på grundvattennivå till exempel genom markavvattning eller vattenuttag i eller i anslutning till vattendraget.

Fysikalisk-kemiska kvalitetsfaktorer och kemisk status (vattenkvalitet):

- För vattenförekomsten ska vattenkvaliteten motsvara minst god status med avseende på kvalitetsfaktor för näringsämnen, siktdjup, syrgas samt försurning i enlighet med vattenförvaltningens bedömningsgrunder.
- För vattenförekomsten får inte vattenkvaliteten försämrans över tid.
- För vattenförekomsten ska kemisk ytvattenstatus motsvara minst god status i enlighet med vattenförvaltningens bedömningsgrunder. Undantag görs för bromerade difenyleter och kvicksilver.
- I vattenförekomsten får halterna av miljögifter och främmande ämnen som är hormonstörande i vattnet inte öka över tid, utan ska minska. I synnerhet organiska klorerade föreningar kan försämra förutsättningarna för utterns fortlevnad.
- pH i vattendraget ska inte understiga 5,6 och labilt aluminium ska inte överstiga 50 mikrogram/l, enligt Regional åtgärdsplan för kalkningsverksamheten i Skåne 2019–2023.
- Naturtyperna vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor (3260), och alluviala lövskogar med *Alnus glutinosa* eller *Fraxinus excelsior* (91E0, 9750) är extra känsliga för ändringar i grundvattennivå samt ändring av grundvattnets kemiska egenskaper och temperatur.

Biologisk kvalitetsfaktorer-Fisk och bottenfauna:

- För vattensystemet främmande arter och främmande fiskstammar ska inte introduceras om de riskerar att påverka värden i Natura 2000-området. Förekommande främmande arter ska inte inverka negativt på artsammansättningen eller variation av arter genom ändrade konkurrensförhållanden, genetik och/eller smittspridning.
- Vattendragets lek- och uppväxtbottnar för strömvattenanknutna arter får inte vara igenslammade

Typiska arter

Inom Mindre vattendrag (3260) ska det finnas minst 2 typiska eller karakteristiska arter i genomsnitt per provyta. För mindre vattendrag finns följande typiska arter inom området: öring, skalbaggen *Hydraena gracilis* och sländan *Amphinemura sulcicollis*.

Inom Svämlövslogen (91E0 eller 9750) ska det finnas minst 2 typiska eller karaktäristiska arter i genomsnitt per provyta. Inom naturtypen finns de typiska arterna al, bäckbräsma, skärmstarr (K), dunmossa, källgräsmossa, blåmossa och missne.

Inom den örtfattiga bokskogen (9110) ska det finnas minst 2 typiska eller karaktäristiska arter (K) i genomsnitt per provyta. Inom naturtypen finns de typiska arterna stor knopplav, bokkantlav, havstulpanlav, bokvårtslav, kruståtel (K), bok (K), harsyra (K), Blåbär (K), örnbräken (K), platt fjädermossa, guldlocksmossa, klippfrullania och bokfjädermossa.

Utter (1355)

- Populationen av utter i området ska bibehållas eller öka i antal i området.
- Vattendraget ska ha minst god ekologisk status och god kemisk status i området.
- Mink kan hota fågellivet och ska förekomma i så pass liten utsträckning att det inte påverkar häckningsframgången märkvärt. Utter kan oavsiktligt fångas i minkfällor om ingångshålet är för stort på fällan.
- Det ska finnas minst 1 ynglande hona av utter i området.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Näringsfattig bokskog (9110)

Århultsbäckens raviner består huvudsakligen av bokskog utan buskskikt medan det i anslutning till bäcken huvudsakligen förekommer al, gran och björk. Området är källpåverkat och har en hög och jämn luftfuktighet nere i ravinen, vilket ger bra förutsättningar för mossor. Det saknas ingrepp från modernt skogsbruk i området.

Näringsfattig bokskog överensstämmer med begreppet hedbokskog. Bokskogen i området är alltså hedartad med ett svagt utvecklat fältskikt med ett tjockt lager av förnaansamling av ofullständigt nedbrutna löv. Skogen är enskiktad med en ålder mellan 76-125 år. Det finns måttligt med död ved (5-25 m³/ha) med både lågor, torrakor och högstubbar, många av högstubbarna är hålträd. Många träd är flerstammiga. I öster där de två vattendragsfårorna flödar samman, finns ett område som är särskilt rikt på död ved. där finns också några grova döda bokar. Död ved finns också i form av torrakor och som döda delar på levande träd. Huvudsakligen är dock träden levande i naturtypen. Några av de grövre träden har fallit till marken. En stor andel tickor finns på stammarna. Träden står delvis i sydläge och en mindre glänta gör detta skogsparti mer öppet än övriga delar av området.

Det förekommer endast få grova träd i områdena men det finns senvuxna träd (allmänriklig 15-40 m³/ha). Centralt i bokskogsområdet finns 3-4 stycken grova bokar med utvecklad mulm inne i håligheter på stammen. De flesta träden i övrigt är ca 30 cm i diameter men de är senvuxna så att de egentligen är äldre än de ser ut. I naturtypen finns en ensam tall samt enstaka gran, rönn, sälg, al, björk och hagtorn. Det finns tydliga spår på att området varit hävdad förr. Källor och bäckar finns inom naturtypen på flera ställen. I Natura 2000-området förekommer idag inga diken, som annars kunde påverka områdets hydrologi negativt.

Fältskikt saknas nästan helt. Växtligheten är sparsam i bokskogen men en del kruståtel, bergslok, harsyra, dvärghäxört, skärmstarr, blåbär, kambräken, revlumner, lopplumner, blåmossa och örnbräken förekommer. Det förekommer också rikligt med mossor och lavar på stammarna. Många rödlistade lavar och mossor finns som t.ex. stor knopplav, bokkantlav, glansfläck, havstulpanlav, orangeputrad klotterlav, platt fjädermossa, blåmossa, guldlockmossa, klippfrullania, skriftlav och bokvårtslav. I närheten av objektet finns också bokfjädermossa, sydlig sotticka och en fjärlil, jättesvampmal.

Det finns en del bokföryngring med tunna stammar som kan bli värdefulla ersättningsträd till de äldre träden när de dött. Några av de yngre träden är flerstammiga. Likåldrighet i beståndet utgör dock ett problem i området eftersom mellanstorlekarna av träden saknas.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus då skogen är enskiktad och på grund av att det saknas grova träd.

Svämlövskog (91E0 eller 9750)

Den alluviala lövskogen som finns i anslutning till bäcken nere i ravinens botten består främst av al men även björk, bok, rönn och gran förekommer. En del av alen står på socklar. Aldern på träden är ca 50 - 75 år och skogen är tre-flerskiktad. Död ved i form av torrakor samt grov död ved finns inom naturtypen och i svämlövskogen i de centrala delarna av området finns det rikligt med död ved, medan det i den norra svämlövskogen endast finns måttligt med död ved. Grova/gamla träd finns endast i det centrala området där de är tämligen allmänt förekommande. Inga senvuxna träd har hittats inom naturtypen.

Stora delar av området svämmas över eller dränks vid högvatten. I botten av ravinen, där naturtypen finns, är det mer frodigt och ett fältskikt med bl.a. bergslok, blåbär, harsyra, småvänderot, strutbräken, dvärghäxört, skärmstarr, missne, gullpudra, bäckbräsa, revlumner, kambräken, kärffibbla och tuvtåtel finns. I ravinen finns en hög och jämn luftfuktighet, vilket har lagt grunden för den värdefulla kryptogamfloran. I bottenskiktet finner man bl.a. de rödlistade arterna dunmossa och källgräsmossa som båda signalerar källpåverkade skogsmarker. Flera källor är också synliga i terrängen.

Lavar som gammelgranslav finns på träden. Svampen stor sotdyna finns på äldre alar inom området.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus då det saknas död ved och trädens ålder generellt är ung.

Mindre vattendrag (3260)

Vattendraget som rinner genom Natura 2000-området heter Århultsbäcken och är ett cirka 6 km långt vattendrag som har sin upprinnelse på Hallandsåsen och som mynnar i Västersjön, inom Rönne ås huvudavrinningsområde. Nedströms Västersjön återfinns Rössjön och Rössjöholmsån som i sin tur mynnar i Rönne ås huvudfåra vid Ängelholm. Århultsbäcken utgör i nuläget ingen ytvattenförekomst utan klassas som övrigt vatten, vattendrag (MS CD: WA64566153, VISS EU CD: NW624945-132921).

Århultsbäcken rinner nere i en ravin omgiven av lövskog. Bäcken klassas som ett litet vattendrag som är mindre än 5 m brett. Maxdjupet i ån är 0,6 m och medeldjupet är 0,3 m. Högsta flödet i vattendraget bedöms under perioden 1981 - 2010 att ligga på 0,39 m³/s och dygn i den övre punkten och på 0,23 m³/s och dygn i den nedre doseraren. Vattendraget har ett ringlande lopp och är huvudsakligen lugnflytande eller strömmande. Vattendragets bottenstruktur domineras av grovdeptritus och sten, men findetritus, lera, sand och grus utgör vanliga inslag. Block och hållar förekommer mer sällan. Buskskikt saknas nästan helt nära vattendraget, däremot återfinns träd, vilket medför att vattendraget är till största delen beskuggat. Död ved i närheten av vattendraget är det tämligen gott om, i själva vattendraget är det inte mycket död ved, men viss tillförsel av död ved från omgivningen är rimlig. I omgivningarna runt Århultsbäcken dominerar våtmarker men det finns också mycket lövskog. Århultsbäcken bedöms vara relativt opåverkad av mänskliga aktiviteter, förutom av skogsbruk och av några fritidsfastigheter uppströms Natura 2000-området.

Århultsbäcken är försurningspåverkad och kalkas regelbundet för att undvika negativa effekter av försurningen. Sedan 1987 genomförs doserarkalkning från en kalkdosare i åtgärdsområdet. I Regional åtgärdsplan för kalkningsverksamheten i Skåne 2019–2023 görs bedömningen att ett sannolikt pH före kalkning varit ca. 4,9 med ett lägsta pH på ca. 4,5 vid okalkade förhållanden. Motivet för kalkningen i åtgärdsområdet är att skydda de natur- och nyttjandevärden som direkt eller indirekt hotas av försurning. Utöver vattenkemisk uppföljning sker uppföljning av biologi i målvattendraget via regelbundet elprovfiske, bottenfaunaprovtagning och kiselalgsprovtagning. För att nå de uppsatta biologiska målen, behöver de vattenkemiska målen nås om dels pH större eller lika med 5,6, dels att labilt aluminium underskrider 50 mikrogram per liter i målområdet. Att bäcken är försurningspåverkad visar sig bland annat genom dominansen av försurningståliga arter av sländor och skalbaggar. Sländor finns inom familjerna;

bäckslända, smalbäckslända och ådagslända samt skalbaggar bäckbagge samt arterna *Hydraena gracilis*, och *Elodes sp.*

I Århultsbäcken inom själva Natura 2000-området Århultsbäcken finns inga konstruerade vandringshinder. Däremot finns flertalet partiella vandringshinder i den nedströms belägna Rössjöholmsån, vilka i nuläget påverkar konnektiviteten i systemet, och därmed förutsättningarna för arterna inom naturtypen. Natura 2000-arterna lax (1106), flodnejonöga, havsnejonöga och havsvandrande öring förekommer i Rönne å och i dess större biflöden nedströms de tre vattenkraftverken vid Klippan, däribland i Rössjöholmsån. Bristfällig konnektivitet i Rössjöholmsån, till följd av flertalet partiella vandringshinder i form av dämmen, medför dock att uppvandringen till Rössjöholmsåns övre del samt till Västersjöns och Rössjöns tillrinnande bäckar försvåras eller förhindras. Både havs- och nejonöga skulle kunna ta sig upp till Västersjön och Århultsbäcken om det inte fanns någon vattenkraft eller reglering. Även om Århultsbäcken hyser öring kan de låga tätheterna av öringungar vid elprovfisken tyda på att beståndet är stationärt och inte havsvandrande, delvis eftersom det finns stora sjöar nedströms, men möjligen även på grund av den bristfälliga konnektiviteten i vattenförekomster nedströms. De låga tätheterna av öringungar kan även vara en förklaring till att den starkt hotade Natura 2000-arten flodpärlmussla (1029) inte förekommer i Århultsbäcken. Flodpärlmusslans larvstadier (glochidier) använder öring och lax som värdfisk och som vektorer för spridning, men lyckad reproduktion tycks förutsätta en viss täthet hos sina värdfiskar. Flodpärlmussla har inte påträffats i Århultsbäcken, och det saknas kunskap om arten funnits i Århultsbäcken historiskt, men arten förekommer i Rössjöholmsån samt i andra delar av Rönne ås vattensystem, framförallt i tillrinnande vatten från Rönneåns norra sida. Vidare kan nämnas att laxbeståndet i Rönne å systemet är unikt då den representerar en endemisk stam, som emellertid förväntas minska i framtiden om möjligheterna till vandring inte förbättras och livsmiljöerna inte återställs.

Århultsbäcken rinner längs med Natura 2000-området östra gräns, och är utpekad som naturtyp Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor (3260) med en total areal på 0,29 ha. Århultsbäcken rinner genom en ravin omgiven av lövskog, som präglas av en rik flora som består av mossor som t.ex. näckmossa sp, ormbunkar såsom strutbråken samt lumner. Övriga påväxtalger, dvs. trådalger, grönslick mm utgör den vanligaste vattenvegetationen i ån, men här återfinns även övervattenväxter, flytbladsväxter och olika mossor. Inom Natura 2000-området Århultsbäcken är vattendraget främst strömmande, men med en kortare forssträcka i anslutning till ett naturligt definitivt vandringshinder i områdets norra del. Det innebär att bara ål naturligt kan passera uppströms hindret. I bäckfåran nedströms det naturliga vandringshindret domineras bottenmaterialet av sten och grus. Här är fåran påverkad av försiktig rensning, vilket innebär att stenar i viss utsträckning har avlägsnats från fåran och lagts intill strandkanterna, trots det återfinns tämligen bra lekmiljöer, uppväxtmiljöer och ståndplatser för strömvattenanknutna

fiskarter. I bäckfåran uppströms det naturliga vandringshindret domineras bottenmaterialet av block, sten och grus, och här är strömsträckorna förhållandevis naturliga med bra till mycket bra lekmiljöer samt tämligen bra uppväxtmiljöer och ståndplatser för strömvattenanknutna fiskarter.

De för naturtypen typiska arterna bäcknejonöga och öring har påträffats i anslutning till Natura 2000-området. Dessutom har arterna lake, ål, forsärla och strömstare påträffats i och i anslutning till bäcken. Flodnejonöga och havsnejonöga finns i närheten och borde kunna komma till Århultsbäcken om vattenkraftverk och reglering ses över. Natura 2000-arten utter (1355) har även utpekats för Natura 2000-området.

Århultsbäcken uppvisar goda ekologiska värden utifrån den biologiska kvalitetsfaktorn *påväxt kiselalger* som bedömts till god status, gränsande till måttlig status. Därutöver ingår inga andra kvalitetsfaktorer i bedömningen för Århultsbäcken. Bottenfaunan i bäcken är sannolikt intressant men ej undersökt.

Enligt länsstyrelsens bedömning riskerar tillståndspliktig vattenverksamhet för kraftproduktion och annan tillståndspliktig vattenverksamhet i nedströms belägna vattenförekomster orsaka en bristande konnektivitet, vilket kan påverka möjligheterna att nå uppsatta bevarandemål negativt.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus på grund av att det finns nedströms belägna vandringshinder i Rössjöholmsån som påverkar djurlivet mycket och hindrar dem att passera eller ha ett normalt vandringsbeteende. I den första bevarandeplanen från 2005 var inte vattendraget utpekad, likaså var det när en förenklad information med arealändringar och naturtyper genomfördes 2010. När bevarandeplanen reviderades 2017 var inte vattendraget med, men nu 2021 så har vattendraget lagts in för att visa den viktiga livsmiljö den utgör.

Icke naturtyper

I den östra tarmen i området finns blandlövskog med al, björk och gran. Träden är unga och klena, saknar socklar och andra högre värden.

Natura 2000-arter

Utter

Uttern är beroende av vatten som ger den tillgång till rikligt med föda under hela året samt till landområden där uttern kan vila ostört eller ha sina gryt. Vintertid är uttern beroende av isfria, strömmande vatten, för att hitta föda. Livsmiljön ska helst bestå av stora och mer eller mindre sammanhängande vattensystem.

En utterhona behöver cirka 28 kilometer strandlängd som hemområde för att föda upp en kull ungar, och honornas hemområden överlappar inte. Hanarnas hemområden kan bli så stora som 45 kilometer långa, men kan överlappas med honornas hemområden. Storleken på hemområdena kan dock variera ganska mycket. Uttern kan förflytta sig flera mil, både på land och i vatten, när den uppsöker nytt revir eller en partner.

Uttern förekommer huvudsakligen i följande vattendragstyper (hydromorfologiska grundtyper): brant vattendragssträcka med block och sten (grundtyp B), vattendrag med riffle-poolsystem (grundtyp C), vattendrag med flera parallella fåror (grundtyp D), vattendragssträcka i finkorniga sediment (grundtyp E), kustmynnande vattendragssträcka påverkad av saltvatten (grundtyp G), vattendragssträcka i torv (grundtyp T). Inom Århultsbäcken finns grundtyp B.

Uttern är en utmärkt simmare men när den stöter på vandringshinder som exempelvis dammar, vägtrummor eller svårpasserade vägbroar så måste den ta sig förbi på land, och där det finns en väg löper uttern risk att bli överkörd. Svårpasserade vägpassager över vattendrag kan således få negativa konsekvenser för arten. Vägtrummor får inte fyllas med vatten vid högt medelvattenstånd.

Uttern jagar huvudsakligen inom strömmande vatten, på förhållandevis grunt vatten. Dess föda består huvudsakligen av fisk, men även groddjur, fåglar, insekter och mindre däggdjur kan ingå i dieten. Om vattnet däms upp minskar strömhastigheten och fisksamhället sammansättning förändras från strömvattenlevande fiskarter till arter som vanligtvis förknippas med sjöar och lever på ett djup som gör att de blir svårare för uttern att fånga. Torrfåror får konsekvenser för fiskfaunan och påverkar i sin tur uttern negativt. Ytterligare exploatering av vattendrag och biflöden kan således få negativa konsekvenser för arten.

I södra Sverige finns uttern främst i eutrofa vatten. Orsaken till detta tros vara att miljögiftsbelastningen av fettlösliga ämnen är lägre i eutrofa vatten än vad de är i oligotrofa vatten. Eftersom uttern är en toppredator i näringskedjan är den extra utsatt för dessa miljögifter som lätt ackumuleras i kroppen. Reproduktionsförmågan har visat sig påverkas negativt av dessa.

Utter har observerats i området vid några tillfällen och endast som ett enstaka exemplar per tillfälle. Arten bedöms ha icke fullgod bevarandestatus på grund av att endast ströobservationer upptäckts och kunskapsbrist råder om t.ex. reproduktion.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan redovisas exempel på åtgärder som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt. För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas.

De största hoten för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- Produktionsinriktat skogsbruk i, och ofta även i anslutning till ett objekt. Skogsbruket leder till att värdefulla element och strukturer försvinner. Kan även leda till uttorkning genom ändrade markförhållanden och hydrologi. Det innebär i sin tur att många arter knutna till naturtypen, har svårt att överleva. Slutavverkningar innebär också en fragmentering av naturtypen.
- Avverkning av grova träd, senvuxna träd, socklar, hålträd, döda eller döende träd inom området eller i omkringliggande områden. Borttagning och bortforsling av markliggande död ved.
- Förändringar i skogens slutna karaktär som påverkar kryptogamer, både lavar och svampar
- Trädslagsbyte från löv till barrskog eller andra för landet främmande arter (t. ex. sykomorlön)
- Brist på gamla men klena, senvuxna bokstammar med röthål, som är mest värdefulla för epifyter
- Brist på grov och död ved av alla åldrar.
- Igenväxning så att de gamla grova träden utskuggas och dör. Igenväxning som minskar hålträdens livslängd och hindrar rekrytering av nya hålträd, vilket leder till kontinuitetsbrott.
- Transporter genom området. Markskador vid körning i och i anslutning till vattendraget är speciellt viktigt att undvika.
- Granplantering
- Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar samt användning av bekämpningsmedel.
- Markexploatering eller annan markanvändningsförändring i objektet eller i angränsande områden, t.ex. skogsplantering, dikning och täktverksamhet.
- Förändringar i områdets hydrologi. Förändrad vattenkemi och utsläpp av föroreningar i vattendraget. Dikning eller rätning av Århultsbäcken. Ingrepp i kringliggande vattenytas hydrologi eller förändrad vattenregim i ett vattendrag kan också ha en negativ effekt. Ändring i hydrologi, reglering av små vattendrag och ändrad pH påverkar dunmossan negativt. Dunmossa kräver djup skugga, rörligt

vatten och den klarar inte uttorkning. Nejonögonlarver är känsliga för miljögifter, metalloxider och låga pH-värden.

- Vattenuttag under perioder med lågvattenflöde innebär risk för uttorkning, förhöjda vattentemperaturer och syrgasbrist. Vattenuttagen och dess påverkan på grundvattentillförseln och vattentillgången i ån behöver undersökas och åtgärdas. Vid bevattning undviks erosion från finkornig sand i största möjliga mån.
- Av människan skapade hinder i vattendragen, både i området och i omkringliggande områden. Utgör ett hot för öring, lax och utter och hindrar dess spridning. Konnektivitet i Rössjöholmsån är bruten till följd av flertalet partiella vandringshinder i form av dämmen. Även om Århultsbäcken hyser öring tyder de låga tätheterna av öringungar vid elprovfisken på att beståndet är stationärt.
- Vattenreglering i vattendragen. För hård reglering har en negativ påverkan på populationerna av öring, lax samt havsnejonöga och flodnejonöga, och är ett hinder för deras möjlighet att sprida sig. Vattenreglering har också en viss negativ effekt på utter, främst i och med att det begränsar utterns tillgång till fisk.
- Fasta fiskeredskap som uttrar fastnar i.
- Utfiskning av fisk som utgör viktiga bytesdjur för utter.
- Införsel och förekomst av signalkräftor och för naturtypen främmande fiskarter som kan skada känsliga organismer i vattendragen. Detta är ett indirekt hot mot uttern då det riskerar att rubba ekosystemet i utterns livsmiljö.
- Spridning av invasiva arter, gul skunkkalla finns inte här idag men de finns i denna del av Skåne.
- Låg andel död ved i vattendraget.
- Fragmentering som leder till brist på genflöde mellan populationer samt kanteffekter i små objekt.
- Bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring, exempelvis skogsplantering och täktverksamhet, i objektet eller i angränsande områden som kan påverka naturvärdena i området negativt. Exploatering av vattendragens stränder utgör ett hot mot uttern.
- Användning av bekämpningsmedel och kemikalier i de omkringliggande skogarna.

Skydd och bevarandeåtgärder

Bevarandeåtgärderna består av nuvarande och eventuella planerade skydd, restaureringsåtgärder, som vanligtvis är större engångsåtgärder, och löpande skötsel, som inte är engångsåtgärder och som behöver göras löpande.

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Vid genomförandet av art-och habitatdirektivet utgår man från att alla verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd. Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte ett sådant tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap miljöbalken (eller motsvarande äldre bestämmelser). De tillståndsgivna verksamheterna skyddas av rättskraften i tillståndet. Syftet med övergångsbestämmelserna var inte att undanta tillståndskravet för framtida förändringar av befintliga verksamheter utan man ville undvika en obligatorisk omprövning av samtliga verksamheter som bedrevs 1 juli 2001. Vid ändringar av verksamheter och vid nyanläggning aktualiseras dock tillståndsplikten.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning eventuellt fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen.

Markägare kan eventuellt få rätt till ersättning om **tillstånd inte kan ges** och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Ersättning ges dock inte i alla fall t.ex. inte om man blivit nekad att uppföra byggnationer inom Natura 2000-områden. Om skog ska ersättas vill Naturvårdsverket att all skog inom Natura 2000-området ersätts samtidigt så att inte Natura 2000-området har ersatts i vissa delar och inte i andra. Miljöersättning inom betesmarker anses också vara en form av ersättning.

Skydd och reglering

Hela området utgör en nyckelbiotop samt har sumpskogsinventerats inom skogens pärlor av Skogsstyrelsen. Detta innebär att det finns ett visst skydd mot avverkning även om det inte är ett juridiskt bindande avtal. Vid avverkning kan man bli åtalsanmäld. Eftersom markägaren utgör en stiftelse anses inte området hotas av avverkning. Länsstyrelsen anser dock att de nödvändiga bevarandeåtgärderna inte är reglerade. Objektet kommer att läggas in som ett DOS-objekt (Digitalt Områdesskydd) så att området kan utredas vidare för framtida skydd i form av naturreservat eller naturvårdsavtal.

Prioriterade bevarandeåtgärder

De prioriterade bevarandeåtgärderna är att plockhugga träd för att gynna grova träd och få upp ersättningsträd till de gamla träden samt att få upp ett buskskikt. Död ved behöver skapas regelbundet i området.

Minska risken för att uttrar trafikdödas genom att anlägga faunapassager vid utsatta vägsträckor. Åtgärder inom och utanför Natura 2000-området kan krävas för att gynna strömvattenlevande fiskarter som i sin tur utgör en viktig födoresurs för utter, där

prioriterade åtgärder utgörs av återskapande av fria vandringsvägar för fisk inom vattendraget samt restaurering av påverkade strömvattenmiljöer.

Hänsyn för att inte påverka utter är viktigt, särskilt när det gäller framtida utbyggnad av vattenkraft. Gynna strömlevande fiskarter som utgör en viktig födoresurs för uttern, där prioriterade åtgärder främst utgörs av återskapande av fria vandringsvägar inom vattensystemet samt restaurering av påverkade strömvattenmiljöer.

Minska risken för trafikdödad utter genom att anlägga faunapassager vid vägpassager.

Restaureringsåtgärder

- Minska risken för att utter trafikdödas genom att anlägga faunapassager vid utsatta vägsträckor.
- Vattendragssträckor inom Natura 2000-området som rensats på block och sten återställs genom blockrestaurering.

Löpande skötsel

- För att en gynnsam bevarandestatus ska bevaras i området måste regelbundna röjningar av gran som har spridit sig in i området från närliggande granplantering hållas efter. Det är främst nere i ravinens botten som granen har etablerat sig. Än så länge är det relativt få granar och de flesta exemplaren är små men det kan på sikt ändra karaktären på området.
- Den alluviala lövskogen lämnas för fri utveckling för att utveckla naturtypens naturvärden.
- Hedbokskogen kan behöva en viss plockhuggning för att gynna grova träd och för att underlätta för yngre träd att etablera sig. Gläntan vid de grövre träden ska t.ex. bevaras.
- Eftersom bokskogen inte har gynnsam bevarandestatus så behövs åtgärder genomföras för att bokskogen ska utveckla kvalitét och på sikt bli en naturskogsliknande skog som kan hysa många sällsynta arter. När skogen är naturskogslik kan den ha fri utveckling men tills dess behövs åtgärder i form av bl.a. försiktiga gallringar för att skapa en varierad åldersstruktur och röjning av igenväxningsvegetation och främmande trädslag.
- Buskvegetation behöver komma upp för att motverka att skogen är enskiktad. Även unga träd måste tillåtas komma upp.
- Skapa död ved regelbundet i området så att det finns lågor, torrakor och högstubbar i tillräcklig utsträckning.
- Fri utveckling av bokbeståndet kan ske först när boken kommit i fullgod bevarandestatus och skogen utvecklat flerskikthet, grova träd och mycket död ved. Arter som är knutna till naturtyperna finns redan. Om fri utveckling, mot förmodan, på sikt leder till att bokskogen minskar i utbredning ska detta motverkas.

- Fällor och fiskeredskap bör ses över och vara anpassade för att undvika att uttrar fastnar och dör. Minkfällor med för stort ingångshål kan istället fånga utter.
- Hänsyn för att inte påverka utter är viktigt, särskilt när det gäller framtida utbyggnad av vattenkraft.
- Gynna strömlevande fiskarter som utgör en viktig födoresurs för uttern t.ex. genom återskapande av fria vandringsvägar inom vattensystemet samt restaurering av strömvattenmiljöer.
- Förbättrad och framförallt förnyad kunskap om limniska arter (bottenfauna, fisk, vattenväxter etc) inom Natura 2000-området, speciellt i ravinen behöver tas fram. Inom den regionala kalkeffektuppföljningen undersöks vattenkemi, kiselalger och bottenfauna på två lokaler i Århultsbäcken.
- Ha en bevakning på invasiva främmande arter som t.ex.gul skunkkalla och agera om de etablerar sig. Särskilt när vandringshinder plockas bort kan ev. invasiva arter sprida sig på ett sätt som de inte kunde tidigare.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Referenser

- Artdatabankens Artfaktablad (2021) för de rödlistade arterna inom området.
- Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt. Biotopkarteringsdatabasens hemsida: [Biotopkartering \(lansstyrelsen.se\)](https://lansstyrelsen.se)
- Havs- och vattenmyndigheten. 2019. Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter om klassificering och miljö kvalitetsnormer avseende ytvatten. Havs och vattenmyndighetens författningssamling. HVMFS 2019:25.
- Länsstyrelsen, Bager. H och Persson A., 2009:41, *Skånes rikkärr*.2009.
- Länsstyrelsen i Kristianstads län. 1996. Från Bjäre till Österlen. Fälths tryckeri, Värnamo.
- Länsstyrelsen i Skåne län. 2008. Biotopkartering av fem vattendrag som mynnar i Västersjön/Rössjön i Rönne ås vattensystem 2007
- Löfroth M. (ed.) 1997. *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*. Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.
- Olsson, K-A. m.fl. (red), 2003. *Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål*. Lund
- Rönneåns vattenråd och Rönneåkommittén.2003. Elfiske, Rönneåns vattenråd och Rönneåkommittén hemsida: <https://ronnea.se/>
- Skogsstyrelsen, *Signalarter - Indikatorer på skyddsvärd skog*. Skogsstyrelsen. 2000.
- Skogsvårdsstyrelsen 1995-11-08. Nyckelbiotopsinventeringen.
- Sveriges geologiska undersökning. 2016. Bilaga. Vägledningmaterial över vilka Natura 2000-naturtyper som är känsliga för grundvattenpåverkan. SGU.

VISS hemsida (Vatteninformationssystem Sverige) för Nedre Århultsbäcken -
WA64566153 / NW624945-132921, beslutad MKN förvaltningscykel 2 (2010-2016) och
förslag förvaltningscykel 3 (2017-2021).

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.
4. Rödlistade och hotade arter
5. Bevarandemål för mindre vattendrag/sjöar

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne

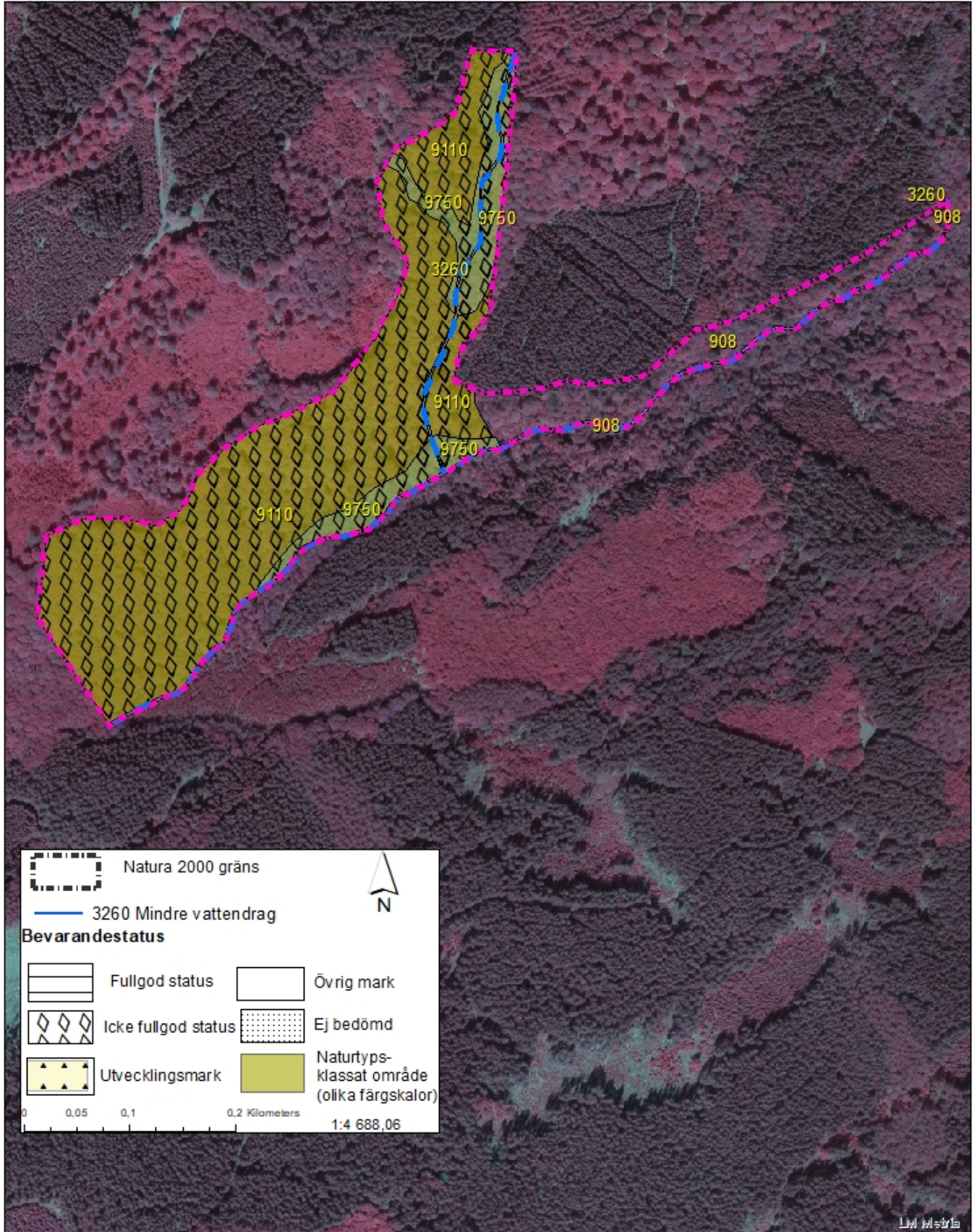
Planförfattare: Marie Löfberg

Senast reviderad 2021-03-17 av Marie Björkander (fd Löfberg)

Bilaga 1. Natura 2000-området Århultsbäcken, SE0420272 med naturtyper.

Förteckning över naturtypskoder återfinns i bilaga 2.

Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Naturtyper

- 9110 Bokskog av fryle-typ
91E0/9750 Alluviala lövskogar med *Alnus glutinosa* eller *Fraxinus excelsior*
3260 Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor

Icke naturtyper

- 908 Triviallövskog med ädellövinslag

Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.

Diametergräns för grova träd per trädslag. Trädens diameter mäts vid brösthöjd.

Ek och bok	80 cm
Alm och ask	60 cm
Övriga ädellövträd	50 cm
Sälg	40 cm
Rönn	30 cm
Övriga triviala lövträd	50 cm
Tall och gran	70 cm

Ungefärlig nedre **åldersgräns för gamla träd per trädslag.** Med "gamla träd" avses biologiskt gamla träd med en annan epifytflora, insektsfauna, barkstruktur och/eller stamform som avviker från yngre vuxna träd. Trädens grovlek är inte alltid en säker indikator på ett trädets ålder, då träd i vissa miljöer kan vara senvuxna.

Triviallövträd	100 år
Gran	120 år
Tall	150 år
Ek	200 år
Bok	150 år
Övriga ädellövträd	150 år

Bedömning av den **totala mängden död ved** (stående + liggande).

Lite	< 5 m ³ /ha
Måttligt	5 – 15 m ³ /ha
Rikligt	15 – 40 m ³ /ha
Mycket rikligt	> 40 m ³ /ha

Bedömning av den **totala mängden gamla träd** och **totala mängden grova träd.**

Saknas	Inga grova/gamla träd upptäckta
Enstaka	< 2/ha
Tämligen allmän	2 – 10/ha
Allmänt - rikligt	> 10/ha

Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet.

Organismgrupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/Annan fakta
Däggdjur	utter	<i>Lutra lutra</i>	NT, B2, Ågp
Fiskar	ål	<i>Anguilla anguilla</i>	CR
Grod- och kräldjur	kopparödla	<i>Anguis fragilis</i>	F, B5
	vanlig groda	<i>Rana temporaria</i>	F, B5
	vanlig padda	<i>Bufo bufo</i>	F, B5
	vanlig snok	<i>Natrix natrix</i>	F, B5
Mossor	bokfjädermossa	<i>Neckera pumila</i>	LC
Lavar	bokkantlav	<i>Lecanora glabrata</i>	NT
	bokvårtlav	<i>Pyrenula nitida</i>	NT
	orange pudrad klotterlav	<i>Opegrapha ochrocheia</i>	NT
Kärlväxter	lopplummer	<i>Huperzia selago</i>	LC, F
	revlumner	<i>Lycopodium annotinum</i>	LC, F
	borstsäv	<i>Isolepis setacea</i>	EN
	borsttåg	<i>Juncus squarrosus</i>	NT
	kambräken	<i>Blechnum spicant</i>	LC, F
	klockljung	<i>Erica tetralix</i>	LC, F
	kransrams	<i>Polygonatum verticillatum</i>	LC, F
	småvänderot	<i>Valeriana dioica</i>	VU, F
	storrans	<i>Polygonatum multiflorum</i>	LC, F
	strutbräken	<i>Matteuccia struthiopteris</i>	LC, F
Svampar	stor sotdyna	<i>Camarops polysperma</i>	NT
	sydlig sotticka	<i>Ischnoderma resinosum</i>	NT
Fjäril	Jättesvampmal	<i>Scardia boletella</i>	LC

Bilaga 5, Fördjupad beskrivning av bevarandemålens målbildikatorer

I denna bilaga presenteras målbildikatorer med motivering för naturtyper och arter med limnisk anknytning där målbildikatorn formuleras med koppling till vattenförvaltningen inom Natura 2000-området Århultsbäcken (SCI) SE0420272. Beslutad MKN förvaltningscykel 3 (2017-2021).

Naturtyp	Målbildikatorer	Motiv till målbildikator
	<i>Naturtyp mindre vattendrag (3260)</i>	
	<i>Ekologisk status och kemisk status:</i>	
	<p>Vattenförekomsten Nedre Århultsbäcken (MS_CD: WA64566153; VISS EU_CD: NW624945-132921 ska motsvara minst god ekologisk status och god kemisk status. Miljökvalitetsnormen (MKN) är baserade på enligt förslaget i VISS för cykel 3 (2017-2021) och då ska vattendraget ha god ekologisk status. Den ekologiska statusen har bedömts vara god i cykel 3. Sjön som är ett övrigt vatten har dock inte bedömts separat m.a.p. både ekologisk och kemisk status. Undantag görs för bromerade difenyletrar och kvicksilver. Redan idag uppfylls kravet för ekologisk status men inte för kemisk status. Statusen får inte försämrans.</p>	<p>Målbildikatorn är formulerad för att bättre kunna bedöma uppfyllelsen av ett bevarandemål genom att relatera till vattenförvaltningen och bedömningsgrunderna.</p>
	<i>Hydromorfologisk kvalitetsfaktor – Hydrologisk regim i vattendraget:</i>	
	<p>För vattenförekomsten ska kvalitetsfaktorn hydrologisk regim i vattendraget motsvara minst god status med avseende på de underliggande parametrarna specifik flödesenergi, volymsavvikelse, flödets förändringstakt samt vattenståndets förändringstakt i enlighet med vattenförvaltningens bedömningsgrunder.</p>	<p>Målbildikatorn är formulerad för att bättre kunna bedöma uppfyllelsen av ett bevarandemål genom att relatera till vattenförvaltningen och bedömningsgrunderna.</p>
	<p>De hydrologiska förhållandena i vattendraget och den långsiktiga förekomsten av habitat inom Natura 2000-området får inte försämrans över tid genom mänsklig påverkan på</p>	<p>Målbildikatorn är formulerad som ett icke-försämringskrav eftersom det kan finnas tillståndsgivna verksamheter som redan medför en påverkan på grundvattennivån i området.</p>

Naturtyp	Målandikatorer	Motiv till målandikator
	grundvattennivån, till exempel genom markavvattning eller genom vattenuttag i eller i anslutning till vattendraget.	
	Flödet i vattendraget ska ha ett basflöde på mellan 0,2- 0,4 m ³ /s, Flödena får inte understiga 0,1m ³ /s.	Målandikatorn är formulerad för att bättre kunna bedöma uppfyllelsen av ett bevarandemål genom att relatera till vattenförvaltningen och bedömningsgrunderna.
<i>Hydromorfologisk kvalitetsfaktor – Konnektivitet i vattendraget:</i>		
	Konnektiviteten i vattendraget ska motsvara minst god status med avseende på de underliggande parametrarna upp- och nedströms konnektivitet samt sidleds konnektivitet i enlighet med vattenförvaltningens bedömningsgrunder.	Målandikatorn är formulerad för att bättre kunna bedöma uppfyllelsen av ett bevarandemål genom att relatera till vattenförvaltningen och bedömningsgrunderna.
	Inga konstgjorda vandringshinder ska finnas, varken innanför eller utanför området.	Målandikatorn är formulerad som ett icke-försämringskrav eftersom det kan finnas tillståndsgivna verksamheter som redan medför en påverkan på grundvattennivån i området.
<i>Hydromorfologisk kvalitetsfaktor – Konnektivitet i vattendraget:</i>		
	Det ska finnas effektiva passager för djur, växter, sediment och organiskt material till anslutande vattensystem och svämplan.	Målandikatorn är formulerad som ett icke-försämringskrav eftersom det kan finnas tillståndsgivna verksamheter som redan medför en påverkan på grundvattennivån i området.
<i>Hydromorfologisk kvalitetsfaktor – Morfologiskt tillstånd i vattendraget:</i>		
	Inom Natura 2000-området ska vattendragets lopp (planform) och vattenfårans form vara naturliga, eller så naturliknande som möjligt, samt innehålla naturliga strukturer, detta utifrån avvägningar gentemot tillståndsgivna verksamheter och andra värden såsom kulturmiljövärden inom Natura 2000-området. Fåran ska tillåtas ta nya vägar samt svämma. Rensning och rättning bör endast ha	Målandikatorn är formulerad som ett icke-försämringskrav eftersom det kan finnas tillståndsgivna verksamheter och andra värden som redan medför en påverkan på vattendragets hydromorfologi i området.

Naturtyp	Målandikatorer	Motiv till målandikator
	förekommit i en mindre del och på ett försiktigt sätt.	
	Mängden träd i kantzonen får inte minska över tid inom Natura 2000-området.	Målandikatorn är formulerad som ett icke-försämringskrav eftersom parametern inte alltid kan bedömas vid statusklassning på grund av kunskapsbrist.
	Mängden död ved i vattendraget får inte minska över tid inom Natura 2000-området. Död ved kan dock, efter samråd med länsstyrelsen, justeras om det finns risk för skada på ekonomiska eller rekreationella värden, till exempel om brötbildning orsakar översvämning av jordbruksmark.	Målandikatorn är formulerad som ett icke-försämringskrav eftersom parametern inte alltid kan bedömas vid statusklassning på grund av kunskapsbrist.
	Strandzonen ska präglas av en återkommande störning i strandzonen med periodvis blottlagda stränder och en ånnuell kortskottsvegetation (t ex vågerosion, bete etc).	Målandikatorn är formulerad för att bättre kunna bedöma uppfyllelsen av ett bevarandemål genom att relatera till vattenförvaltningen och bedömningsgrunderna.
	Det ska finnas sand- eller grusbotten av glacialfluvialt ursprung.	Målandikatorn är formulerad som ett icke-försämringskrav eftersom parametern inte alltid kan bedömas vid statusklassning på grund av kunskapsbrist.
Naturtyp mindre vattendrag (3260)	<i>Hydromorfologisk kvalitetsfaktor – Morfologiskt tillstånd i vattendraget:</i>	
	De hydrologiska förhållandena i vattendraget och den långsiktiga förekomsten av habitat inom Natura 2000-området får inte försämrats över tid genom mänsklig påverkan på grundvattennivå till exempel genom markavvattning eller vattenuttag i eller i anslutning till vattendraget.	Målandikatorn är formulerad som ett icke-försämringskrav eftersom det kan finnas tillståndsgivna verksamheter och andra värden som redan medför en påverkan på vattendragets hydromorfologi i området.
	<i>Fysikalisk-kemiska kvalitetsfaktorer och kemisk status (vattenkvalitet):</i>	
För vattenförekomsten ska vattenkvaliteten motsvara minst god ekologisk status med avseende på kvalitetsfaktor för näringsämnen, siktdjup, syrgas samt försurning i	Målandikatorn är formulerad för att bättre kunna bedöma uppfyllelsen av ett bevarandemål genom att relatera till vattenförvaltningen och bedömningsgrunderna.	

Naturtyp	Målandikatorer	Motiv till målandikator
	<p>enlighet med vattenförvaltningens bedömningsgrunder.</p> <p>För vattenförekomsten ska kemisk ytvattenstatus motsvara minst god status i enlighet med vattenförvaltningens bedömningsgrunder. Undantag görs för bromerade difenyleter och kvicksilver.</p>	<p>Målandikatorn är formulerad för att bättre kunna bedöma uppfyllelsen av ett bevarandemål genom att relatera till vattenförvaltningen och bedömningsgrunderna.</p>
Naturtyp mindre vattendrag (3260)	<p>I vattenförekomsten får halterna av miljögifter och främmande ämnen som är hormonstörande i vattnet inte öka över tid, utan ska helst minska. I synnerhet organiska klorerade föreningar kan försämra förutsättningarna för utterns fortlevnad.</p>	<p>Målandikatorn är formulerad som ett icke-försämringskrav eftersom parametern inte alltid kan bedömas vid statusklassning på grund av kunskapsbrist.</p>
	<p>För vattenförekomsten får vattenkvaliteten inte försämrans över tid.</p>	<p>Målandikatorn är formulerad som ett icke-försämringskrav eftersom parametern inte alltid kan bedömas vid statusklassning på grund av kunskapsbrist.</p>
	<p>pH i vattendraget ska inte understiga 5,6 och labilt aluminium ska inte överstiga 50 mikrogram/l, enligt Regional åtgärdsplan för kalkningsverksamheten i Skåne 2019–2023.</p>	<p>Målandikatorn är formulerad som ett icke-försämringskrav eftersom det kan finnas tillståndsgivna verksamheter och andra värden som redan medför en påverkan på vattendragets hydromorfologi i området.</p>
	<p>Naturtyperna vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor (3260), och alluviala lövskogar med <i>Alnus glutinosa</i> eller <i>Fraxinus excelsior</i> (91E0, 9750) är extra känsliga för ändringar i grundvattennivå samt ändring av grundvattnets kemiska egenskaper och temperatur.</p>	<p>Målandikatorn är formulerad som ett icke-försämringskrav eftersom parametern inte alltid kan bedömas vid statusklassning på grund av kunskapsbrist.</p>
	<i>Biologiska kvalitetsfaktorer – Fisk och bottenfauna:</i>	
	<p>För vattensystemet främmande arter och främmande fiskstammar ska inte introduceras om de riskerar att påverka värden i Natura 2000-området. Förekommande främmande arter ska</p>	<p>Målandikatorn är formulerad som ett icke-försämringskrav eftersom det kan finnas tillståndsgivna verksamheter och andra värden som redan medför en påverkan på vattendragets hydromorfologi i området.</p>

Naturtyp	Målkriterier	Motiv till målkriterier
	inte inverka negativt på artsammansättningen eller variation av arter genom ändrade konkurrensförhållanden, genetik och/eller smittspridning.	
Naturtyp mindre vattendrag (3260)	Vattendragets lek- och uppväxtbottnar för strömvattenanknutna arter får inte vara igenslammade.	Målkriteriet är formulerat för att bättre kunna bedöma de lokala förutsättningarna för föryngring i området.
Naturtyp 91E0/9750	I svåmlövskogen skall hydrologin vara ostörd, och skogshabitaten ska översvämmas regelbundet. För vattenförekomsten ska kvalitetsfaktorn hydrologiska regimen i vattendrag motsvara minst god status med avseende på de underliggande parametrarna specifik flödesenergi, volymsavvikelse, flödets förändringstakt samt vattenståndets förändringstakt enligt gällande föreskrifter om klassificering och miljö kvalitetsnormer avseende ytvatten (HVMFS 2019:25).	Målkriteriet är formulerat för att bättre kunna bedöma uppfyllelsen av ett bevarandemål genom att relatera till vattenförvaltningen och bedömningsgrunderna.
Art Utter (1355)	Populationen av utter i området ska bibehållas eller öka i antal i området.	Målkriteriet är formulerat för att bättre kunna bedöma de lokala förutsättningarna för föryngring i området.
	Vattendraget ska ha minst god ekologisk status och god kemisk status i området.	Målkriteriet är formulerat för att bättre kunna bedöma uppfyllelsen av ett bevarandemål genom att relatera till vattenförvaltningen och bedömningsgrunderna.
	Det ska finnas minst 1 ynglande hona av utter i området.	Målkriteriet är formulerat för att bättre kunna bedöma de lokala förutsättningarna för föryngring i området.
	Mink kan hota fågellivet och ska förekomma i så pass liten utsträckning att det inte påverkar häckningsframgången märkvärdigt. Utter kan oavsiktligt fångas i minkfällor om ingångshålet är för stort på fällan.	Målkriteriet är formulerat som ett icke-försämringskrav eftersom utterpopulationens storlek i området är svårbedömd på grund av kunskapsbrist.

Bevarandeplanen för Århultsbäcken

Syftet med Natura 2000-området Århultsbäcken i Ängelholms kommun är att bevara den värdefulla ädellövslogen med gamla grova träd, senvuxna träd samt död ved och detta finns i naturtypen Bokskog av fryle-typ (9110). Även vattendraget med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor (3260) är prioriterad. Utter ska finnas i vattendraget.

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000-området.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane